

[Justitsministeren.]

den Erkendelse, som han mente at dele med de græske Filosofer — han er vel naaet dertil gennem Læsning af de græske Filosofer —, at man i Virkeligheden slet ikke vidste noget om noget som helst, en Erkendelse, der tilsyneladende fylder ham med ikke ringe Stolthed. Stort set kan man vel ogsaa godt sige dette. Jeg er dog nu naaet et lille Stykke videre end til de græske Filosofer, jeg er, hvad filosofisk Livsbetragtning angaar, standset ved Forbindelsen mellem de gamle kinesiske Filosofer Laotse og Konfutse paa den ene Side og Newton paa den anden Side. Newton sagde ikke, at man ikke vidste noget om noget som helst, saadan som det ærede Medlem med Styrke hævdede, nej, han sagde, at det er Galskab at tro, at alting er kendt, men det er Visdom altid at studere — og det beskæftiger jeg mig med. De gamle kinesiske Filosofer Laotse og Konfutse fremsatte en anden Udtalelse, som ogsaa kunde være en fremtidig Livsvisdom for det ærede Medlem, idet de sagde: Selvbeherskelse er alle Dyders Fader. De har utvivlsomt med denne Udtalelse tænkt paa den personlige Selvbeherskelse. Tiderne er senere, takket være blandt andet det ærede Medlems Parti, blevet saa slette, at man nu ogsaa ved Omtalen af denne Sentens maa tænke paa den politiske Selvbeherskelse, og denne sidste har det ærede Medlem ikke udfoldet i større Udstrækning, naar han gør en Hundelov til et specielt demokratisk Regeringsanliggende, rettet mod Oppositionen. Og naar det ærede Medlem siger, at de to Regeringspartier tropper op, kan man med lige saa fuld Ret sige, at de to Oppositionspartier tropper op, men man kan ikke sige paa et lige saa heldigt og fornuftigt Grundlag som de to Regeringspartier.

Gisselbæk: Jeg vil gerne sige et Par Ord i Anledning af den højtærede Justitsministers Udtalelser forrige Gang, han havde Ordet, idet de egentlig nærmest var en Beklagelse over, at Ministeren ikke havde faaet tilstrækkeligt oplyst, hvordan Forholdet laa med Hensyn til Ansvarsforsikringen. Ministeren siger, at det var først i de allersidste Dage, det Forhold blev draget frem, men at det burde have været behandlet i Udvalget. Den Bebrejdelse rammer imidlertid ikke Mindretallet; det er ikke Mindretallet, der har stillet Forslag om en tvungen Ansvarsforsikring, og derfor maa Ministerens Udtalelser ramme hans eget Parti, hvad det maa søge at afgøre med Ministeren. At vi inden for Mindretallet

har søgt at faa de bedste Oplysninger frem om, hvordan Forholdene er paa Forsikringsomraadet, synes jeg egentlig, Ministeren burde være os taknemmelig for, og jeg haaber ogsaa, dette vil være medvirkende til, at Lovforslaget paa det Punkt bliver ændret, inden det forlader Rigsdagen.

Niels Nielsen: Det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven) mente, at jeg kun havde talt om Enkelttilfælde. Dette, at Folk er kommet til Skade, uden at det har været muligt at faa nogen Erstatning, er imidlertid ikke noget, der er sket i faa Tilfælde; det er noget, der sker Landet over og sker i mange Tilfælde, det har jeg Erfaringer for, og derfor synes jeg, at hele dette Spørgsmaal om, hvorledes disse Mennesker skal sikres, er af en slet ikke ringe Betydning. Det drejer sig ikke alene om de Tilfælde, hvor man ikke kender Hunden, men ogsaa om de Tilfælde, hvor man ved, hvem Hundens Ejer er, men man ved, at den paagældende ikke ejer det ringeste, og at det derfor ikke nytter noget at gaa til Domstolene og faa den paagældende dømt. Det endelige Resultat bliver dog, at vedkommende maa søge til Kommunen og søge Hjælp hos Socialudvalget, at det altsaa bliver det offentlige, der maa betale den Erstatning, der skal til. Den eneste af det ærede 17de tingvalgte Medlems Udtalelser, der kan være rigtig, er Udtalelsen om Kommunegrænserne. Det kan selvfølgelig ske, at en Kommune paa denne Maade kommer til at betale for Skade, der er forøvet af en Hund fra en anden Kommune, men jeg tror nu ikke, det vil være noget, der i Forhold til Betydningen af selve den samlede Forsikring har nogen som helst Interesse.

Mine Udtalelser berettigede ikke det ærede Medlem til at antage, at man fra Flerpartispartierne Side tilsigter at skabe en stor kooperativ Forsikring eller noget i den Retning — jeg taler her paa mine egne Vegne, da jeg ikke var Medlem af Udvalget, jeg taler som Kommunalmand og som Hundeven. Jeg har i min Tid haft adskillige Hunde; det er kun 14 Dage siden, jeg havde den Sorg, at min Hund døde, og jeg forsikrer ærede Medlemmer for, at jeg var grædefærdig, da det skete. Jeg har derfor Lov til at sige, at jeg hører til Hundevennerne, og at jeg ikke ønsker at komme Hundene til Livs. Men naar jeg med særlig Glæde hilser dette Forslag, er det, fordi man kun opnaar noget, hvis det bliver en Tvangsforsikring, der gennemføres. Hvis man overlader det til den enkelte Hundeejer selv at forsikre sig, vil det imidlertid betyde en